

การใช้ภาษาไทยในการเขียนทางวิชาการ

ไพศาล เหล่าสุวรรณ¹

Laosuwan, Paisan. (1995). Uses of Thai in Technical Writing. *Suranaree J. Sci. Technol.* 2 : 57 - 67.

ทุกวันนี้ นักวิชาการ นักวิจัย ครู อาจารย์ ฯลฯ มักหลีกเลี่ยงงานด้านการเขียนไม่พินเมื่อมีการสอนย่อมต้องการเขียนหนังสือ และตำรา เพื่อการสอน หรือพิมพ์จำหน่าย เมื่อมีงานวิจัยย่อมต้องเขียนเป็นรายงาน หรือเขียนเป็นบทความ เพื่อลงพิมพ์ในวารสาร นอกจากการเขียนเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ดังกล่าวแล้วยังต้องเขียนเพื่อใช้ในการพัฒนาตนเอง หรือเขียนเพื่อตีพิมพ์ สำหรับขอตำแหน่งทางวิชาการ หรือเพื่อเลื่อนขั้น เลื่อนระดับให้สูงขึ้น

การเขียนทางวิชาการที่กล่าวมาแล้ว จัดได้ว่าเป็นงานเขียนที่ประณีต รัดกุม อ่านเข้าใจง่าย ไม่วกวน สับสน เพราะວ่าวิชาการย่อมมีความยากในการเข้าใจอยู่ในตัวมันเองแล้ว ถ้าผู้เขียนใช้คำหรือภาษาที่ยากเพิ่มเข้าไปอีก ย่อมเพิ่มความสับสนเป็นทวีคูณ จึงพบเสมอว่าหนังสือหรือตำราที่ดีบางเล่มไม่ติดตลาด คือไม่ได้รับความนิยมเท่าที่ควร ทั้งๆ ที่มีคุณค่าทางวิชาการ ทั้งนี้เพราะเทคนิคในการอธิบายปัญหาบางอย่างไม่ดีเท่าที่ควรนั่นเอง

ผู้ตรวจบทความที่ลงพิมพ์ในวารสารมักจะพบกับ การเขียนที่มีคุณภาพแตกต่างกัน ถ้าพบว่าเรื่องใดที่มีการเขียนอย่างดี มีการใช้ศัพท์ และภาษาไทยที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ มีการใช้วรรคตอนถูกต้อง ถือว่าเป็นลาภอย่างหนึ่ง ผลที่ผู้เขียนได้รับคือ บท-

ความนั้นจะได้รับการตีพิมพ์ในเวลาอันรวดเร็ว แต่ถ้าพบกับบทความที่มีลักษณะตรงกันข้าม แม้จะเป็นบทความที่มีสาระทางวิชาการที่ดี แต่มีการใช้ศัพท์ ภาษา ไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง เขียนอย่างไม่สนใจวรรคตอน ใช้ประโยคซับซ้อน อ่านเข้าใจยาก ผู้ตรวจอ่านไปได้สัักพักก็วางไว้ก่อน เมื่อว่างก็นำออกมาอ่านอีก ถ้ายังไม่เข้าใจก็อาจเลิกล้มความตั้งใจ กระบวนการที่จะนำบทความนั้นเข้าสู่การตีพิมพ์ก็จะยากขึ้น หรืออาจไม่ได้รับการตีพิมพ์เลยก็ได้

ปัญหาเหล่านี้แก้ไขได้ไม่ยาก เป็นปัญหาชนิดเส้นผมบังภูเข่า ถ้าเราเข้าใจหลักภาษาไทยเพียงเล็กน้อย และเข้าใจถึงข้อกำหนดต่างๆ ในการเขียนหนังสือ ตำรา และบทความทางวิชาการ เราก็จะกลายเป็นนักเขียนที่ดี ผลงานเขียนที่มีคุณภาพ ทั้งนี้เพราะการเขียนทางวิชาการนั้นต้องเคร่งครัด รัดกุม เข้าในกฎเกณฑ์ในการใช้คำ ประโยค วรรคตอน และการนำภาษาต่างประเทศมาใช้ ซึ่งจะกล่าวถึงดังต่อไปนี้

ก. การใช้คำในภาษาไทย

ในการเขียนงานทางวิชาการนั้นมักมีความเคร่งครัดในการใช้คำมาก ไม่อาจใช้คำฟุ่มเฟือยเหมือนการเขียนทั่ว ๆ ไป ในการเขียนทางวิชาการ

¹ Ph.D., ศาสตราจารย์, สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี อ. เมือง จ. นครราชสีมา 30000

ไม่ต้องการ ความสละสลวยและไพเราะ ดังเช่น การเขียนนิยาย หรือกาพย์กลอน แต่ก็ไม่ถึงกับให้แข็งทื่อ คือพยายามเลือกคำที่มีความหมายเด่นชัด ไม่มีลักษณะหลายแง่มุม ซึ่งอาจสรุปวิธีการเลือกใช้คำได้ดังนี้

1. เลือกใช้คำที่นิยมกันมาก ใช้คำที่ใช้ในภาษาราชการ และคำที่เป็นภาษาไทยให้มากที่สุด. ในภาษาไทยนั้นการแสดงวัตถุประสงค์หนึ่งๆ หรือการเรียกชื่อสิ่งของชนิดหนึ่ง อาจกระทำได้โดยใช้คำหลายคำ ในการเขียนทางวิชาการนั้นต้องเลือกใช้คำให้ถูกต้องและเหมาะสม

ตัวอย่างของคำที่ใช้แทนกันได้เสมอ คือ

กิน, รับประทาน, บริโภค ตัวอย่างการใช้สัตว์กินอาหาร, คุณสมบัติขวนรับประทานของข้าว, การบริโภคอาหารของคน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, ภาคอีสาน ในภาษาราชการใช้คำแรก ส่วนคำหลังนั้นใช้ในการเขียนทั่วไป

ภาคใต้, ปักษ์ใต้ ให้ใช้คำแรก

วัว, โค ในปัจจุบันยังสับสนว่าจะใช้คำใดดี ในบทความวิชาการใช้โคมากขึ้น เช่น ในฟาร์มนี้เลี้ยงทั้งโคนมและโคเนื้อ, แต่ก่อนนี้เราเลี้ยงวัวไว้เพื่อใช้งาน แต่ปัจจุบันนี้กลับเลี้ยงไว้เพื่อบริโภค

หมู, สุกร มีการใช้ทั้ง 2 คำ ในบทความส่งเสริมทางการเกษตร ควรใช้คำว่า หมู

ควาย, กระบือ มีใช้ทั้ง 2 คำ

2. มีความคงที่ในการใช้คำ เนื่องด้วยการแสดง ความประสงค์หนึ่ง ๆ การบอกสิ่งของหนึ่งๆ และการแสดงพฤติกรรมหนึ่งๆ อาจกระทำได้โดยใช้คำหลายคำ ดังนั้นผู้เขียนต้องยึดถือว่า เมื่อใช้คำใดแล้วก็ใช้คำนั้นโดยตลอด ไม่ใช่ว่าตรงนี้ใช้คำนี้ แต่ต่อไปใช้คำอื่น และใช้ภาษาไทยบ้างต่างประเทศบ้าง ตัวอย่างเช่นคำเหล่านี้มีความหมายคล้ายๆ กัน หรือเหมือนกัน และมักมีการใช้เพื่อจุดประสงค์อันเดียวกัน

แปรปรวน, ปรวนแปร, แปรผัน, ผันแปร

ดังนั้น ฉะนั้น เพราะฉะนั้น

ดังนั้น, ฉะนั้น

อย่างไรก็ดี, อย่างไรก็ตาม, แม้กระนั้น, แต่
ธาตุอาหาร, อาหารธาตุ

มีความแตกต่างทางสถิติ, มีนัยสำคัญ

รูป, ภาพ

พันธุกรรม, กรรมพันธุ์

เรณู, ละอองเกสร

ผลิตผล, ผลผลิต

3. เลือกใช้คำให้ถูกต้องตรงตามจุดประสงค์ ในการแสดงการกระทำหนึ่งๆ นั้น อาจเลือกใช้คำได้หลายคำ แต่ก็มีคำที่ดีที่สุด ซึ่งบอกความหมายได้อย่างชัดเจน เราต้องเลือกใช้คำนั้น เช่น คำที่ใช้ในการเกษตร

ใส่ปุ๋ย

การให้ปุ๋ยแก่พืช

หว่านปุ๋ย

การใส่ปุ๋ยแก่พืชโดยหว่าน
ทั่วทั้งแปลง

โรยปุ๋ย

การให้ปุ๋ยแก่พืชโดยโรยเป็น
แถว

เกษตรกรรม

การปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์

กสิกรรม

การปลูกพืช

4. ควรระวังการใช้คำที่มีความหมายแฝง การใช้คำที่มีความหมายแฝง ทำให้มีการแปลความหมายเป็นอย่างอื่นก็ได้ เช่น

เขารดน้ำซ้ำๆ 2 ครั้ง คำว่า "ซ้ำๆ" นี้ น่าจะมีความหมายเกิน 2 ครั้ง

เขารีดกระสุนเข้าใส่ 1 นัด คำว่า รีด หมายถึงความว่ายิงติดต่อกันอย่างรวดเร็วหลายนัด

5. เลือกใช้ศัพท์วิชาการที่บัญญัติโดยคณะกรรมการราชบัณฑิตยสถาน ในปัจจุบันนี้มีศัพท์วิทยาศาสตร์ ศัพท์วิชาการ และคำต่างประเทศ ได้รับการบัญญัติออกมาเสมอ เราจะต้องสนใจ ติดตาม และรวบรวมไว้ใช้ประโยชน์

6. ไม่ใช่คำฟุ่มเฟือย คำผวน คำไม่สื่อความหมาย และคำฟุ้งเฟ้อ การเขียนบทความทางวิชาการไม่ใช่การเขียนนิยาย เรียงความ หรือกาพย์กลอน ไม่ต้องการความไพเราะสอคล้องหรือความกลมกลืนของคำ เช่น

“เขาป่วย แต่อย่างไรก็ตามเขาก็มาทำงานตามปกติ” คำว่า “แต่” และ “อย่างไรก็ตาม” ควรใช้คำใดคำหนึ่งเพียงคำเดียว เพราะมีความหมายแทนกันได้

ถึงแม้จะเปลี่ยนอาหารที่ให้แก่วัว แต่การให้นมก็ไม่ลดลงเลย ควรตัดคำว่า “เลย” ออก

ข. การใช้คำในภาษาอังกฤษ

เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นสื่อเผยแพร่วิชาการที่แพร่หลายมาก คำหรือศัพท์วิชาการจึงมักเป็นภาษา นี้ หรือไม่เช่นนั้นก็เป็นภาษาตะวันตกอื่นๆ ซึ่งเรานับรวมๆ ว่าเป็นภาษาอังกฤษ ในการเขียนบทความวิชาการบางเรื่อง เราก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงที่จะใช้คำในภาษานี้ ทั้งนี้ด้วยเหตุผลดังนี้

1. ยังไม่มีคำแปลเป็นภาษาไทย
2. ยังไม่มีการบัญญัติศัพท์วิชาการแทนคำดังกล่าว
3. แปลแล้วให้ความหมายไม่รัดกุมเท่าภาษาเดิม อย่างไรก็ตาม ในกรณีนี้ ในการเขียนบทความนั้น เราต้องถือหลักว่า ต้องใช้ภาษาไทยให้มากที่สุด ไม่ใช่เป็นบทความลูกครึ่ง มีภาษาไทยปนภาษาอังกฤษเต็มไปหมด ดังนั้นเราควรที่จะศึกษาวิธีลดภาษาอังกฤษ ในบทความของเราดังต่อไปนี้

1. คำอังกฤษที่อาจใช้เป็นภาษาไทยได้ทันที โดยไม่ต้องวงเล็บเป็นภาษาอังกฤษแต่อย่างใด มีดังนี้

(1) ชื่อสถานที่ที่รู้จักดี เขียนเป็นภาษาไทยได้ทันที เช่น

ชื่อทวีป	ทวีปยุโรป อเมริกา เอเชีย ออสเตรเลีย แอฟริกา
ชื่อประเทศ	ฝรั่งเศส อังกฤษ สวีเดน เดนมาร์ก นอร์เวย์ สเปน อเมริกา เม็กซิโก อินเดียฟิลิปปินส์ ฯลฯ
ชื่อเมือง	นิวยอร์ก วอชิงตัน ปารีส ลอนดอน ออตตาวา โตเกียว มะนิลา ฯลฯ
ชื่อสถานที่	ทำเนียบไวท์เฮาส์ โบสถ์

เซนต์ปีเตอร์ พระราชวังแวร์ซาย สะพานโกลเดนเกต

มหาสมุทร มหาสมุทรแปซิฟิก มหาสมุทรอินเดีย มหาสมุทรแอตแลนติก

ชื่อทะเล ทะเลอันดามัน ทะเลแดง ทะเลดำ

ชื่อภูเขา ยอดเขาเอเวอเรสต์ เทือกเขาแอลป์ เทือกเขาหิมาลัย

(2) ชื่อธาตุ สาร และสิ่งของที่ใช้เป็นภาษาไทยมาก่อนอย่างแพร่หลาย

ธาตุ สาร ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ปอลิเอทิลีน ฟอสฟอรัส แมงกานีส ไนโตรเจน ออกซิเจน โปรตีน คาร์โบไฮเดรต มีเทน อลูมิเนียม ไอโซน วิตามิน ลิกไนต์ ฮอว์โมน

สิ่งของอื่นๆ ฟุตบอล แป๊ป ลิโนลัม ฟิล์ม ไอศกรีม น้ำมันเบนซิน น้ำมันดีเซล ซอล์ก วิชา ช็อกโกแลต เอกซเรย์ อุลตราไวโอเล็ต ข้าวโอต ข้าวบาร์เลย์ ข้าวไรน์ เบนซีน คอลลาเจน กราฟ

(3) ชื่อคนที่มีชื่อเสียง หรือที่รู้จักดี
ลินคอล์น ลีควินยู มหาตมะคานธี คาร์เตอร์ เบโซเฟน ฟรังโก ปिकासโซ

(4) मात्रาวัด ชั่ง ตวง
มิลลิเมตร เซนติเมตร กิโลเมตร ฟุต ไมล์ ริม ออนซ์ ปอนด์ ลิตร กิโลกรัม ตัน เปอร์เซ็นต์

(5) ชื่อวิชา
เคมี ฟิสิกส์ เทคโนโลยี แคลคูลัส
มีข้อที่พึงระวังสำหรับในตอนนี้อีกคือ ผู้เขียนบทความต้องหมั่นศึกษา ติดตามและรวบรวม

เอาไว้ว่า มีคำในภาษาอังกฤษคำใดที่ใช้หรือเขียนภาษาไทยอยู่แล้ว บางคำก็มีการแปลเอาไว้และใช้กันทั่วไป มีการพบว่านักวิชาการมักแปลเขียนบางคำเป็นภาษาอังกฤษบ่อยๆ ตัวอย่างเช่น

ข้าวสาลี (wheat), เครื่องปรับอากาศ (air conditioner), เหล็ก (iron), ทองแดง (copper),

สังกะสี (zinc), แบคทีเรีย (bacteria), วิทยา (virus), เชื้อรา (fungus), ราสนิม (rust),

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation), ค่าเฉลี่ย (mean), การทดสอบ (test),

สมมติฐาน (hypothesis), ฯลฯ

คำเหล่านี้ใช้เป็นคำไทยจนเคยชิน หรือยอมรับทั่วไปแล้ว ไม่ควรวงเล็บภาษาอังกฤษไว้อีก

2. คำที่ไม่ค่อยใช้ หรือไม่เคยใช้มาก่อน

คำประเภทนี้มีวิธีการที่พึงปฏิบัติดังนี้

(1) ถ้ามีคำแปลหรือคำอ่านคำเหล่านั้นอยู่แล้ว ถึงแม้ไม่ค่อยได้ใช้กันทุกๆ ไป แต่ในสาขาวิชานั้นกำลังนิยมหรือเป็นที่เข้าใจ ก็ให้ใช้คำแปลหรือคำอ่านนั้นได้ทันที เช่น มินต์ ซ้ำ นัยสำคัญในทางสถิติ พิสัย เซลล์ ยีน ฯลฯ

(2) แปลคำเหล่านั้นเป็นภาษาไทย แล้ววงเล็บภาษาอังกฤษเอาไว้ โดยเขียนอย่างนี้เพียงครั้งเดียว เมื่อจะใช้ต่อไปก็ให้ใช้เพียงคำแปลเท่านั้น ตัวอย่างเช่น

ใช้ครั้งแรก	ใช้ครั้งต่อไป
ความแปรปรวน (variation)	ความแปรปรวน
ติดตาเขียว (green budding)	ติดตาเขียว
พาหะ (carrier)	พาหะ
ค่าปรับตัว (adaptive value)	ค่าปรับตัว
ปัญหา (treatment)	ปัญหา
พันธุ์แม่ (dam)	พันธุ์แม่
รูปแบบ (model)	รูปแบบ
แถบร้อนชื้น (tropics)	แถบร้อนชื้น

(3) ถ้าไม่มีการบัญญัติศัพท์ไว้ที่ใดก็อาจบัญญัติศัพท์คำเหล่านั้นขึ้นมาเอง ใส่ศัพท์เดิมไว้ในวงเล็บเพียงครั้งเดียว เมื่อใช้ต่อไปในเรื่องเดียวกันก็

ให้ใช้เฉพาะศัพท์ที่บัญญัติขึ้นเอง ตัวอย่างเช่น

ใช้ครั้งแรก	ใช้ครั้งต่อไป
ผลวิสัย (fecundity)	ผลวิสัย
การปฏิสนธิ (fertilization)	การปฏิสนธิ
พาทพันธุ์ (gamete)	พาทพันธุ์
อาการลักษณะ (symptom)	อาการลักษณะ

(4) เขียนตามสำเนียงคำเดิม (ทับศัพท์) แล้ววงเล็บภาษาอังกฤษเอาไว้ ใช้ดังนี้ในครั้งแรกเพียงครั้งเดียว เมื่อจะใช้ต่อไป ก็เขียนเฉพาะภาษาไทยเท่านั้น เช่น

ใช้ครั้งแรก	ใช้ครั้งต่อไป
กลูโคส (glucose)	กลูโคส
เซลล์ (cell)	เซลล์
โครโมโซม (chromosome)	โครโมโซม
วาเรียนซ์ (variance)	วาเรียนซ์
ไลซีน (lysine)	ไลซีน
ฟูราดาน (Furadan)	ฟูราดาน
ไรโซเบียม (Rhizobium)	ไรโซเบียม
โครมาโตแกรม (chromatogram)	โครมาโตแกรม
เฮกตาร์ (hectare)	เฮกตาร์
เอเคอร์ (acre)	เอเคอร์
มิวเตชัน (mutation)	มิวเตชัน

ในการเขียนสำเนียงเป็นภาษาไทยนี้มีวิธีการที่ต้องศึกษาอีกเล็กน้อยขอให้ดูในภาคผนวกต่อไป

3. คำที่ไม่ต้องใช้เป็นภาษาไทย

นอกจากคำต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้วนี้ ยังมีคำในภาษาอังกฤษบางชนิดที่ไม่ต้องเขียน อ่าน บัญญัติ หรือแปลเป็นภาษาไทย คำเหล่านี้ได้แก่

(1) คำต่างๆ ไปที่ใช้บ่อยในบทความนั้น เช่น ใช้เพียง 2 - 3 ครั้ง ก็ให้ใช้เป็นภาษาอังกฤษไปเลย ทั้งนี้ยกเว้นคำที่มีการใช้กันแพร่หลายอยู่แล้วในภาษาไทย

(2) ชื่อวงศ์ (family) และชื่อวิทยาศาสตร์ของสิ่งมีชีวิต ใช้เป็นภาษาเดิมเสมอ เช่น ข้าว (*Oryza sativa*)

(3) สัญลักษณ์ต่างๆ ใช้ตามภาษาเดิม เช่น

สัญลักษณ์สถิติ (s^2 , s , x , t , F) สัญลักษณ์พันธุศาสตร์
(ยีน) (vg, e, Hb, B, rg, h)

วิธีการเขียนภาษาอังกฤษปนไทย

เนื่องจากเราจำเป็นต้องเขียนประโยคที่มี
ภาษาไทยปนภาษาอังกฤษอยู่เสมอ จึงอาจสรุปวิธี
การไว้ ดังนี้

(1) ถ้าคำในภาษาอังกฤษนั้นเป็นพหูพจน์
เมื่อยกมาใช้ในภาษาไทยให้ใช้เอกพจน์ เช่น

ในปีนี้มีเขตรปลูกข้าวโพดถึง 600 เฮกตาร์
(hectare) (คำ hectare เขียนเป็นเอกพจน์)

พันธุ์ยางกลุ่มนี้เกิดจากหลายโคลน
(clone)

การทดลองของเขาต้องทำทั้งหมด 10
ปัญหา (treatment)

(2) คำอังกฤษซึ่งอยู่ในประโยค ในวงเล็บ
และขึ้นต้นประโยค (ถ้าจำเป็น) ต้องขึ้นด้วยอักษร
ตัวเล็กเสมอ เช่น

กรดอะมิโน (amino acid) เป็นส่วน
ประกอบย่อยๆ ของโปรตีน

การติดตาเขียว (green budding) เป็น
วิธีที่นิยมกันมากในการขยายพันธุ์ยางพาราในปัจจุบัน

การใช้ปุ๋ย super phosphate ทำให้ผล
ผลิตของข้าวเพิ่มขึ้น

molybdenum เป็นธาตุที่พืชต้องการ
น้อย แต่ก็ขาดไม่ได้

อย่างไรก็ดี ชื่อบุคคล สถานที่ ชื่อเฉพาะ
อื่นๆ ชื่อต้นของชื่อวิทยาศาสตร์ (genus) ให้ใช้อักษร
ตัวใหญ่เสมอ

(3) ควรหลีกเลี่ยงการขึ้นต้นประโยค และ
ลงท้ายประโยคด้วยคำที่เป็นภาษาอังกฤษ ทั้งนี้
เพราะจะมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้อักษรตัวใหญ่-เล็ก
และการวรรค เช่น

การเสนอผลการทดลองอาจกระทำโดย
ใช้ histogram แต่ก็ไม่ได้ให้ความชัดเจนเท่ากับการ
เสนอโดยใช้ตาราง

(4) เมื่อใช้ภาษาอังกฤษหลายคำติดต่อกัน ก็

อาจใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ เช่น

การใช้ปุ๋ย N, P และ K ทำให้ผลผลิต
ของพืชเพิ่มขึ้น

มีผู้ยืนยันว่าสามารถผสมถั่วเหลืองข้าม
ตระกูลได้ (Johnston, 1968; William, 1972; Obaya,
1978)

(5) ควรหลีกเลี่ยงการใช้ชื่อเรื่อง ชื่อบท
ชื่อตอน และชื่อหัวข้อเป็นภาษาอังกฤษ ถ้าจะใช้ก็
ให้แปลหรือเขียนทับศัพท์แล้วใส่คำเดิมไว้ในวงเล็บ

(6) หลีกเลี่ยงการเขียนคำภาษาอังกฤษตาม
ความเคยชินเหมือนภาษาพูด เช่น

การทดลองนี้กระทำในห้องแอร์
ผลการทดลองไม่ค่อยจะดีนักเนื่องการ
ปลูก late กว่าที่ควร

เราปลูกพืชจำนวนหลาย plot จึงจับ
ความ แตกต่างได้

เราไม่ได้อินฟอร์เมชันเพิ่มเติมจากการ
ทดลองนี้

การทดลองนี้สังเกตว่า mean ยังต่ำมาก

ค. การเขียนประโยค

การที่เรารู้จักชนิด และโครงสร้างของประโยค
แต่ละชนิด ย่อมทำให้สามารถเขียนภาษาไทยได้ดีขึ้น
และเป็นการสื่อความหมายที่ถูกต้องระหว่างผู้เขียนและ
ผู้อ่าน ความจริงแล้วประโยคในภาษาไทยอาจแบ่ง
ออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

ก. ประโยคเดี่ยว ประโยคเดี่ยวเรียกว่าเอกรร
ประโยค คือประโยคที่มีใจความเดียว มีประธาน กริยา
และกรรมเพียงชนิดละอย่างเดียว แต่ละชนิดอาจมีคำ
ขยายที่เป็นคำวิเศษณ์ก็ได้

ข. ประโยคซับซ้อน ประโยคซับซ้อนคือ ประ
โยคที่มีใจความมากกว่า 1 ใจความ เกิดจากการนำ
ประโยคชนิดต่างๆ มาต่อกัน อาจแบ่งประโยคซับซ้อน
ออกได้เป็น 2 ชนิด คือ

1. อนุประโยค ประโยค อนุประโยค ประโยค
อาจเกิดจากการนำประโยค 2 ประโยคหรือมากกว่า

มาต่อกัน เช่น

พ่อ และ แม่ ทำงานหนักเพื่อลูก
(เอกรรณประโยค (อ) + เอกรรณประโยค (อ))

ประโยคนี้ได้จากการรวมเอกรรณประโยค
คือ

(1) พ่อทำงานหนักเพื่อลูก

(2) แม่ทำงานหนักเพื่อลูก

เขาได้แต่กิน นิ่ง และ นอนตลอดทั้งวัน
(อ + อ + อ)

พอพี่ชได้รับบ๊วย ก็แตกใบอ่อนดุงดงาม
(อ + อ)

ทั้ง ๆ ที่เราคิดสารเคมีแก่พืช แต่แมลงก็
ระบาดไม่หยุดหย่อน (อ + อ)

เธอต้องอ่านหนังสือ มิฉะนั้น เธอจะ
สอบตก (อ + อ)

รถที่วิ่งเร็วประสบอุบัติเหตุ แต่รถคัน
อื่นๆ ถึงที่หมายโดยปลอดภัย

(สังกรประโยค + เอกรรณประโยค)

เพราะพืชที่มีรากลึกลงน้ำไปหมด พืชที่
มีรากตื้นจึงไม่เจริญเติบโต

(สังกรประโยค + สังกรประโยค)

เมื่อเที่ยงวันนี้ นายแดง นายดำ และนาย
ขาวเข้าพักที่โรงแรมนี้

(เอกรรณประโยครวมกริยา)

เขาเข้าเรียนไม่เคยขาด จดบันทึกอย่าง
ละเอียด และค้นคว้าในห้องสมุด จึงทำให้เขาสอบ
ได้คะแนนดี (เอกรรณประโยครวมประธาน)

ในสวนนี้เต็มไปด้วยดอกไม้สีแดง สีชมพู
และสีขาว (เอกรรณประโยครวมภาคแสดง)

2. สังกรประโยค คือประโยคซับซ้อนที่มีประ-
โยคเดี่ยวตั้งแต่ 2 ประโยคมารวมกัน แต่มีประโยค
หลักเพียงประโยคเดียว นอกนั้นเป็นประโยคขยาย
ประโยคที่นำมาวมกันเป็นสังกรประโยคใช้คำว่า ที่
ซึ่ง อัน เพราะ เมื่อ โดย ฯลฯ เป็นตัวเชื่อม เช่น

ต้นไม้มันที่ได้รับบ๊วยหอมเจริญเติบโต

ข่าวซึ่งได้ยินมานั้นเป็นข่าวลวง

เราต้องการคนที่มีความรับผิดชอบ

พืชเจริญเติบโตเพราะมันได้รับน้ำและปุ๋ย

ทุนการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่เรียนเก่งมี
อยู่น้อยมาก

ความคิดอันไร้สาระเป็นปรัชญาของคนที่ไม่
เกียจคร้าน

รายละเอียดการเขียนประโยคมีมากเกินไปที่จะ
กล่าวไว้ในที่นี้ได้หมด นักวิชาการเป็นจำนวนมาก
ชอบเขียนบทความ โดยใช้ประโยคซับซ้อน สังกร-
ประโยค หรืออเนกรรณประโยคที่ใช้ อาจยาวเกิน
เนื้อที่เป็นหลายบรรทัด ข้อความต่อเนื่องสอดคล้อง
กันเกินกว่าที่จะวรรคได้ จึงเห็นว่าได้ประโยคที่ไม่มี
วรรคตอนถึง 2 - 3 บรรทัดก็ยังมี ความจริงแล้ว
บทความที่ดี ไม่จำเป็นต้องใช้ประโยคยาวๆ และ
ยาวๆ ใช้ประโยคสั้นๆ เช่น ประโยคเดี่ยว หรือ
ประโยคซับซ้อนชนิดสั้นๆ มีประโยคมาต่อกันเพียง
2 - 3 ประโยคน่าจะดีที่สุด

ถึงแม้เราจะเรียนและใช้ภาษาไทยกันมาเป็น
เวลาหลายปี แต่ก็มีกรเขียนประโยคผิดๆ อยู่เสมอ
ประโยคที่ผิดหรือไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ที่พบ
เห็นมีดังนี้คือ ขาดคำที่เป็นส่วนสำคัญของประโยค
เช่นขาดประธานหรือกริยา นอกจากนั้นก็เลือกใช้คำ
ไม่ถูก เรียงคำผิดลำดับ และใช้คำซ้ำซ้อน ดังนี้

1. การเลือกใช้คำ ประโยคที่ดี สื่อความ-
หมายตามต้องการ มีความรัดกุมและไม่คลุมเครือนั้น
ต้องมีการใช้คำที่ถูกต้อง อย่าพยายามใช้คำที่คิดว่า
ใกล้เคียง เพราะอาจทำให้ตีความหมายประโยคได้
หลายแง่หลายมุม เช่น

รายงานพบว่ามีอุบัติเหตุทางรถยนต์มาก
ในช่วงต้นฤดูฝน

ประโยคเช่นนี้ ทำให้สงสัยว่าใครเป็น
คนพบ อาจจะมีการตีความหมายได้ดังนี้

(1) รายงานเป็นตัวค้นพบ

(2) เราเป็นผู้พบจากการอ่านรายงาน

(3) ผู้ทดลองค้นพบแล้วเขียนรายงาน

เอาไว้

ประโยชน์เช่นนี้กำกวม กลุ่มเครือ ควร
หลักเสียง

ในปัจจุบันนี้สินค้ามีราคาแพง เศรษฐกิจ
ของประชาชนสูงขึ้น

ประโยชน์ชนิดนี้มักพบในคำนำของบทความ
เกี่ยวกับการส่งเสริมอาชีพ เพื่อกระตุ้นให้
ประชาชนยอมรับอาชีพใหม่ หรือทำกิจกรรมใหม่ๆ
 ฯลฯ แต่มีข้อสงสัยว่า เมื่อสินค้าราคาแพง ประชาชน
ร่ำรวยขึ้น หรือยากจนลง ซึ่งประโยคไม่ได้สื่อความ
หมายที่ชัดเจน

การใช้ประโยคเพื่อเพิ่มผลผลิตครั้งนี้คือ ใช้
ประโยควิทยาศาสตร์

ประโยคนี้ใช้คำพุ่มเพียบ อ่านเข้าใจยาก
ลักษณะประโยคเหมือนกำลังจะอธิบายศัพท์เทคนิค
ถ้าให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ ก็ควรจะเขียนว่า
“ประโยคที่ใช้เพื่อเพิ่มผลผลิตครั้งนี้คือประโยควิทยาศาสตร์”

ภาคใต้ของประเทศไทยมีพื้นที่น้อย และ
ปลูกข้าวได้ผลผลิตต่อไร่ต่ำ

ถ้าจะวิเคราะห์ตามหลักไวยากรณ์แล้ว
ประโยคนี้ประกอบด้วยประโยคเดี่ยว 2 ประโยค คือ

- (1) ภาคใต้ของประเทศไทยมีพื้นที่น้อย
- (2) ภาคใต้ของประเทศไทยปลูกข้าวได้

ผลผลิตต่ำ

เมื่อพิจารณาตามชนิดของบทความแล้ว
ก็ไม่จำเป็นต้องใช้ประโยคแรก ประโยคแรกเป็น
ปัญหาทางภูมิศาสตร์ ไม่ค่อยจะเกี่ยวข้องกับประโยค
ที่สอง แต่ผู้เขียนอาจมีจุดประสงค์ที่จะเขียนว่า
“ภาคใต้ของประเทศไทยมีพื้นที่เพาะปลูกน้อย”

2. การเรียงคำ ประโยคที่ดี สื่อความหมายที่
ถูกต้อง และรัดกุม ต้องมีการเรียงคำให้ถูกต้อง
ตัวอย่างประโยคที่เรียงคำไม่ถูกต้อง คือ

การปลูกถั่วเหลืองในประเทศไทย ไม่มี
หลักฐานว่าเริ่มเมื่อใด

ประโยคนี้ใช้คำได้ดีแล้ว แต่เรียงคำหรือ
จัดคำไม่ถูกต้อง ทำให้เข้าใจยากควรจะเขียนใหม่เป็น
“ไม่มีหลักฐานว่าเริ่มปลูกถั่วเหลืองในประเทศไทย
เมื่อใด”

ความต้องการอาหารของโลกนับวันแต่
จะเพิ่มมากขึ้นในอนาคต

ประโยคนี้น่า “อนาคต” ไว้ผิดที่ ซึ่งควร
วางอยู่ใกล้ๆ คำว่าความต้องการ ควรจะเขียนเป็น
“ในอนาคต ความต้องการอาหารของโลกนับวันแต่
จะเพิ่มมากขึ้น”

คู่มือแนะนำเกี่ยวกับการเลี้ยงแมลงหวี่ที่
ต้องซื้อ สำหรับนักศึกษามีจำหน่ายแล้ว

ใจความของประโยคนี้สับสนมาก ติ
ความหมายได้หลายแง่หลายมุม ทั้งนี้เพราะมีประโยค
ขยายซ้อนๆ เข้าไปหลายประโยค ผู้เขียนป้อนรายละเอียด
ไว้ในประโยคมากเกินไปถ้าจะเก็บรายละเอียด
ให้เท่าเดิมก็ควรจะเขียนว่า “คู่มือซึ่งแนะนำเกี่ยวกับ
การเลี้ยงแมลงหวี่สำหรับนักศึกษา ซึ่งนักศึกษาคือ
ต้องซื้อ มีจำหน่ายแล้ว”

เพื่อการเพิ่มผลผลิตของพืชควรมีการใช้ปุ๋ย
ประโยคนี้ควรจะเขียนว่า “ควรมีการใช้
ปุ๋ยเพื่อเพิ่มผลผลิตของพืช”

8. การใช้คำที่ไม่จำเป็นหรือซ้ำซ้อน ในการ
เขียนประโยคนั้นเราควรที่จะตัดคำที่ไม่จำเป็นออกไป
ทั้งนี้เพื่อให้ใจความที่รัดกุม และสื่อความหมายได้ดี
ที่สุด ตัวอย่างเช่น

การปรากฏของโรคถั่วเหลืองพบปรากฏ
ทุกแห่งที่ปลูกพืชนี้

การปลูกยางพาราที่นั่นถ้าเลี้ยงได้เราควร
จะเลี้ยง

สำหรับการปลูกถั่วเขียวหลังข้าวหน้านั้นควร
กระทำอย่างยัง

ด้วยวิธีการทุกรูปแบบที่กล่าวมานี้ ทำให้
ผลผลิตของพืชสูงขึ้นอย่างแน่นอน

ในประโยคที่ยกตัวอย่างมานี้ มีคำที่เกิน
ความต้องการอยู่เป็นลำดับดังนี้คือ ปรากฏ เลี้ยง
สำหรับ และ ด้วย ซึ่งมีทางที่จะตัดออกไปได้โดย
ไม่ทำให้เสียใจความแต่อย่างใด

การใช้คำเกินความจำเป็นหรือซ้ำซ้อนนี้
บางครั้งทำให้เกิดความรำคาญแก่ผู้อ่าน เพราะฉะนั้น
เราควรพยายามตัดออกไปเหลือให้น้อยเท่าที่จำเป็น

เช่น บางครั้งผู้เขียนอาจใช้คำว่า ที่ ซึ่ง เรา จะ ฯลฯ ซ้ำๆ กันมากอย่างไม่น่าเชื่อ

ง. การเว้นวรรคตอน

ในภาษาไทยนั้นไม่มีหลักเกณฑ์การใช้เครื่องหมายวรรคตอนเหมือนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะไม่มีการกำหนดว่าต้องใช้ การจบประโยคหรือใจความชุดหนึ่งจึงกระทำโดยการเว้นวรรค ถึงแม้เป็นวิธีการที่เราต้องปฏิบัติก็ตาม แต่มักพบเสมอว่ามีการเว้นวรรคไม่ถูกต้อง บางครั้งก็ไม่เว้นวรรคในที่ควรจะวรรค และวรรคในที่ไม่ควรจะวรรค ทำให้เกิดความยุ่งยากแก่ผู้อ่าน มีอยู่เสมอที่พบว่าผู้เขียนใช้ประโยคยาวถึง 2 บรรทัด โดยไม่เว้นวรรคเลย เช่น

“วิธีการปลูกพืชในประเทศไทยซึ่งกระทำมาตั้งแต่สมัยบรรพกาลนั้นยังเป็นวิธีการที่พบเห็นกันอยู่อย่างแพร่หลายในยุคปัจจุบัน”

ประโยคนี้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เป็นประโยคซับซ้อนเพียงประโยคเดียว แต่มีใจความยาวมาก จึงควรที่จะมีการวรรคกลางประโยค ณ ที่ใดที่หนึ่ง

ผู้เขียนบางท่านชอบกระทำในทางตรงกันข้าม คือ ขอบรรค เขียนประโยคหรือใจความไม่ทันจบก็วรรค ดังนั้นทำให้เกิดข้อเสียเช่นกัน คือ ทำให้ตีความหมายของประโยคได้สองแง่สองมุม ดังตัวอย่าง

มรดกนี้ตกเป็นของนายชานายคำ และนายแดงไม่ได้รับอะไรเลย

มรดกนี้ตกเป็นของนายชาน นายคำและนายแดงไม่ได้รับอะไรเลย

การวรรคเช่นนี้ทำให้นัยของประโยคเปลี่ยนไป คือต่างก็แยกผู้รับมรดกออกเป็น 2 กลุ่ม แต่มีความแตกต่างกัน

อาหารโปรตีนและน้ำจำเป็นต่อร่างกายมาก
อาหาร โปรตีน และน้ำ จำเป็นต่อร่างกายมาก
ประโยคทั้งสองนี้ แม้มีคำเท่ากัน แต่ความหมายไม่เหมือนกัน ในประโยคแรกนั้นสิ่งจำเป็นมี 2 อย่าง ประโยคที่สองมี 3 อย่าง

ข้าวโพดพันธุ์สุวรรณ 2 เก็บเกี่ยวได้เร็วกว่าพันธุ์สุวรรณ 1 จึงให้ผลผลิตดีกว่า

ข้าวโพดพันธุ์สุวรรณ 2 เก็บเกี่ยวได้เร็วกว่าพันธุ์สุวรรณ 1 จึงให้ผลผลิตดีกว่า

ในประโยคแรกนั้นพันธุ์สุวรรณ 2 ให้ผลผลิตดีกว่าพันธุ์สุวรรณ 1 ส่วนให้ประโยคที่สอง ผล เป็นไปในทางตรงกันข้าม

ภายในหอดูดมพบน้ำป่นเลือดและฟองอากาศอยู่เต็ม หัวใจมีจุดเลือดปรากฏตามผิวหนัง

ภายในหอดูดมพบน้ำป่นเลือดและฟองอากาศอยู่เต็มหัวใจ มีจุดเลือดปรากฏตามผิวหนัง

สองประโยคนี้มีความหมายแตกต่างกัน เขามีญาติพี่น้องผู้ใกล้ชิด และเพื่อนฝูง จึงมีความอบอุ่นใจเมื่อยามเหงา

เขามีญาติ พี่น้อง ผู้ใกล้ชิด และเพื่อนฝูง จึงมีความอบอุ่นใจเมื่อยามเหงา

เหล่านี้เป็นเพียงตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการเว้นวรรคในภาษาไทย หลักในการเว้นวรรคมีดังนี้

1. เว้นวรรคระหว่างประโยคเดียว เช่น

เขาปลูกข้าวโพด 50 ไร่ ข้าวโพดบางไร่เจริญเติบโตงอกงาม

เขาล้มป่วยลง เขาไม่รู้ลึกตัวอยู่เป็นเวลานาน

2. เว้นวรรคในประโยคซับซ้อนที่เกิดจากประโยคเดียวที่มีนำหนักเท่ากัน (อเนกกรรณประโยค) เช่น

เขาแบ่งแปลงการทดลองออกเป็น 3 แปลงย่อย ในแปลงแรกปลูกหอม ในแปลงที่สองปลูกกระเทียม และในแปลงสุดท้ายปลูกผักกาดขาวปลี

เพราะเขาขยัน เขาจึงหาเงินได้คล่อง

เขาได้แต่กิน นอน และเที่ยวเป็นกิจวัตรประจำวัน

ข้าวฟ่าง ถั่วลิสง และถั่วเขียวเป็นพืชทนแล้ง

เราจะปลูกยาง มะพร้าว ทุเรียน หรือปาล์ม

น้ำมัน

3. เว้นวรรคในประโยคซับซ้อนที่เกิดจากประโยคเดียวที่มีนำหนักไม่เท่ากัน (สังกรประโยค) ทั้งนี้ถ้าประโยคนั้นยาวและซับซ้อนเกินไป เช่น

โรคใบร่วง โรคฝักเน่า และโรคเส้นดำ ที่เกิดจากเชื้อราสกุลไฟทอปทอราชนิดต่างๆ นับเป็นโรคที่ทำให้ความเสียหายทางเศรษฐกิจ

ถั่วลิสง ซึ่งเป็นพืชที่ทนแล้งได้ดีพืชหนึ่ง นับเป็นพืชที่ควรได้รับการส่งเสริมให้ปลูกกันมากกว่านี้

พืชที่ปลูกในสวนยางปลูกแทน ต้องเป็นพืชที่มีอายุสั้น

การที่สัตว์มีอาการเหงาซึม แสดงให้เห็นว่ามีโรคบางชนิดเกิดขึ้น

4. ใช้วรรคเล็กในอเนกบรรดประโยคที่มีสถานะ

: และ, หรือ, แต่, เพราะ เช่น

ถึงเขาไม่ขยัน แต่เขาก็สอบได้

นายคำไปตลาด หรือนายขาวไปตลาด

เขาสอบได้คะแนนดี เพราะเขาขยันเรียน

5. วรรคระหว่างกลุ่มคำ

- วรรคระหว่างชื่อกับนามสกุล

- วรรคระหว่างหนังสือกับตัวเลข เช่น ถึงเขายากจน แต่ได้กินครบทั้ง 3 มื้อ

- วรรคระหว่างภาษาไทยกับภาษาอื่น ๆ เช่น โปรตีนจากถั่วเหลืองมี lysine สูง

เมือง Ames อยู่ห่างจาก Des Moines ประมาณ

30 กิโลเมตร

- วรรคระหว่างรายการต่างๆ

วิชาที่นักศึกษาเรียนในภาคการศึกษานี้มี 4

วิชา คือ เคมี ฟิสิกส์ ชีววิทยา และภาษาอังกฤษ

มือ ใจ และสมอง สามอย่างนี้เป็นหัวใจของ

นักสู้

- วรรคระหว่างชื่อสถานที่ต่างๆ เช่น

ตำบลทุ่งลาน อำเภอหาดใหญ่ จังหวัด

สงขลา

- วรรคตามหลังเครื่องหมายวรรคตอนเช่น

อาการที่เห็นมีดังนี้ : ปวดที่ท้ายทอย, มือเท้าเกร็ง, หน้ามืดเป็นครั้งคราว, และว่วงเหงาหาวนอน

ใครจะมาอีก ? ถ้าเขาปิดประตูบ้านใส่หน้าแขกเช่นนั้น

- วรรคเล็กทั้งหน้าและหลังเครื่องหมายไปยาลใหญ่ ไหม้มก เครื่องหมายเท่ากับ เครื่องหมายบวก ลบ คูณ หาร เช่น

ในห้องปฏิบัติการมีเครื่องมือชนิดต่าง ๆ

วางอยู่เต็ม

ในครัวมีจาน ช้อน ช้อม ฯลฯ เป็นของ

ใช้ประจำ

$$10 \times 10 + 5 + 3 = 35$$

- วรรคเล็กเฉพาะด้านหลังของเครื่องหมายไปยาลน้อย เช่น

สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร

(วรรคเล็กมีขนาดเท่าอักษร ก)

- วรรคหลังข้อความที่เป็นหัวข้อ เช่น พันธุศาสตร์ หมายถึงวิชาที่ศึกษาเกี่ยวกับการถ่ายทอดลักษณะของสิ่งมีชีวิต

ข้าวโพด เป็นพืชไร่ที่ปลูกกันแพร่หลาย

จ. ปัญหาอื่นๆ ในการใช้ภาษาไทย

จากการศึกษาในงานเขียนทางวิชาการต่างๆ พบว่า ผู้เขียนยังประสบปัญหาอื่นๆ มากบ้างน้อยบ้าง ดังนี้

1. การบอกจำนวน ปริมาณ และระยะ

ในการบอกจำนวน ปริมาณ และระยะ ในงานเขียนทางวิชาการนั้นถือหลักดังนี้

(1) การบอกค่าที่แน่นอนให้ใช้ตัวเลขเสมอ

เช่น

ในปี พ.ศ. 2523 นั้น วิทยาลัยนี้มีนักศึกษาทั้งสิ้น 298 คน

เราปลูกพืชโดยใช้ระยะปลูก 50×20 ซม.

กรดอะมิโนที่จำเป็นต่อร่างกายมี 8 ชนิด การใช้ฟลูอิดานเพียง 200 กรัม/ไร่ ก็ สามารถป้องกันแมลงได้มาก

ข้าวโพดแปลงนี้ให้น้ำหนัก 1 กิโลกรัม ขึ้นนี้บางครั้งนักเรียนมาเรียนเพียง 2 คน แต่บางครั้งมาถึง 30 คน

ถ้ามีคน 2 หรือ 3 คน เราก็อ่านมัน
ได้แล้ว

(2) การบอกจำนวนโดยประมาณ บอก
จำนวนที่ไม่มีการเน้น และจำนวนที่บอกถูกหรือผิด
ก็ไม่มีผลสำคัญ ให้ใช้ตัวหนังสือ ดังนี้

คนมาในงานนี้นับพันคน จึงทำให้งาน
นี้ครึกครื้นมาก

ถ้าเราใส่ปุ๋ยเกินร้อยกิโลกรัมต่อไร่ ผล
ที่ได้ก็ไม่คุ้มค่า

ข้าวพันธุ์ ก.ข. 7 เป็นข้าวพันธุ์หนึ่งที่
นิยมปลูกกันมาก

ข้าวโพดนับเป็นพืชหนึ่งที่นิยมปลูกกัน
มากในแถบจังหวัดสระบุรี

เมื่อร้อยปีมาแล้วโลกมีประชากรเพียง
หนึ่งในสี่ของปัจจุบัน

(3) การบอกจำนวนโดยประมาณ แต่คำนั้น
ถือว่าถูกต้องที่สุดเท่าที่ทำได้ในขณะนั้น และเป็น
จำนวนที่มีความสำคัญมากก็ให้ใช้ตัวเลข เช่น

ในปีหน้านี้ไทยมีประชากรถึง 60 ล้าน
คน

ในปีที่เราส่งข้าวออกขายต่างประเทศ 4.8
ล้านตัน

ในแต่ละวันทั่วโลกใช้น้ำมันถึง 36 ล้าน
บาร์เรล

ประเทศไทยมีอัตราเพิ่มของประชากร
ร้อยละ 1.9

ดวงอาทิตย์ห่างจากโลกถึง 93 ล้านไมล์
ยอดเขาเอเวอร์เรสต์สูงถึง 29,000 ฟุต

(4) การบอกลำดับอาจกระทำดังนี้ (1)
ถ้าเป็นลำดับของการสอบ ให้ใช้ตัวเลขเสมอ (2) ถ้า
เป็นลำดับชนิดอื่นให้ใช้ตัวหนังสือ เช่น

นายแดงสอบได้ที่ 1 แต่นายดำได้ที่ 20
ภูเขานี้สูงเป็นที่หนึ่งของโลก

แม่น้ำนี้ยาวเป็นอันดับที่เจ็ดของโลก
ในด้านความก้าวหน้าแล้ว หน่วยงาน

ของเราจัดเป็นอันดับหนึ่งเหมือนกัน

2. การใช้เครื่องหมายวรรคตอน

ในภาษาไทยนั้น เราไม่มีระเบียบบังคับว่าต้อง
ใช้เครื่องหมายวรรคตอนแต่อย่างใด ที่พบเห็นกัน คือ
มีการใช้บ้าง ไม่ใช้บ้าง ทั้งนี้เพราะยังไม่มีกติกาตกลง
กันแน่นอนในเรื่องนี้ในปัจจุบันนี้วารสารบางชนิดเช่น
วารสารวิทยาศาสตร์เกษตร และสารศิริราช มีการใช้
เครื่องหมายวรรคตอน แต่ยังมีวารสาร อื่นๆ อีกมาก
ที่ยังไม่ตัดสินใจใช้ ดังนั้นก่อนที่จะเขียนบทความ
เราต้องศึกษาเสียก่อนว่า วารสารต่างๆ มีรายละเอียด
สำหรับการเขียนอย่างไรบ้าง อย่งไรก็ดี การใช้เครื่อง-
หมายวรรคตอนนั้น มีวิธีการและรายละเอียดที่ต้อง
เข้าใจ เช่น เครื่องหมายจุลภาค (comma) ใช้สำหรับ
คั่นประโยคเดียวในประโยคซับซ้อน คั่นวลีขยายคำ
ต่างๆ ฯลฯ แต่เครื่องหมายมหัพภาค (fullstop) ใช้
สำหรับการจบประโยคที่เป็นอิสระจากประโยคอื่นๆ
ทุกชนิด วิธีการปฏิบัติค่อนข้างสลับซับซ้อนสำหรับ
ผู้เขียน ดังนั้นเข้าใจว่าทางกองบรรณาธิการของวารสาร
เหล่านั้นเป็นคนรับผิดชอบให้เครื่องหมายวรรคตอน
เอง

เอกสารประกอบการเขียน

กำชัย ทองหล่อ. (2509). หลักภาษาไทย. ห้างหุ้นส่วน
จำกัด บำรุงสาส์น

คณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2522). คู่มือ
การเตรียมบทความ และรายงานทางวิทยา-
ศาสตร์ เพื่อตีพิมพ์ในวารสาร. สำนักงานคณะ
กรรมการวิจัยแห่งชาติ

ไพศาล เหล่าสุวรรณ. (2524). การใช้ภาษาไทยใน
การเขียนบทความทางวิชาการ. วารสารสงขลา-
นครินทร์ 4 : 111-124

ศุภชัย รัตนโกมุท, ประวิทย์ วิมุทยะลพ และสะอาด
อินทสาตี. (2495). หลักภาษาไทย. โรงพิมพ์
คุรุสภา

ราชบัณฑิตยสถาน. (2530). หลักเกณฑ์การใช้เครื่อง-
หมายวรรคตอน และเครื่องหมายอื่นๆ หลัก-
เกณฑ์การเขียนคำย่อ. เอกสารเผยแพร่ชุดที่ 4

ภาคผนวก 1

วิธีทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

การทับศัพท์ หรือเขียนคำอ่านศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ให้ถือหลักโดยย่อๆ ดังนี้

1. การทับศัพท์พยางค์ มีเสียงดังนี้

พยางค์	เสียง	พยางค์	เสียง
B	บ	P	พีนตันใช้ พ
C	พีนตันใช้ ค		ตัวอื่นๆ ใช้ ป
	สะกดใช้ ก	Ph	ฟ
	เสียง ช ใช้ ช		เสียง พ ใช้ พ
Ch	เสียง ค ใช้ ค	Q	คว
	เสียง ช ใช้ ช	R	ร
D	ด	S	พีนตันใช้ ช
F	ฟ		สะกดใช้ ส
G	เสียง ก ใช้ ก	Sh	ช
	เสียง จ ใช้ จ	Sch	ช
	เสียง ย ใช้ ย	T	พีนตันใช้ ต, ท
H	ฮ		สะกดใช้ ต
J	จ	V	ตัวนำ ว
K	พีนตันใช้ ค		สะกดใช้ ฟ
L	ล	W	ว
M	ม	X	ตัวนำ ช
N	น		สะกด กช
ng	ง	Y	ย
		Z	ซ

2. การทับสระ มีเสียงดังนี้

พยางค์	เสียง	พยางค์	เสียง
a	เอ, แอ, อะ, อา	er	เออ, เอ
ae	เอ, อี, แอ	ear	แอ, เอีย, อา
ai	เอ, ไอ		เออ
air	แอร์	ee	อี
au	ออ, อา	eer	เอีย
aw	ออ	ei	อี, เอ, ไอ
ay	เอ, ไอ	eir	แอ, เอีย
e	อี, เอ	eu	อีว, ยู
ew	อีว, โอ	oo	อู

ey	เอ, อี, โอ	oor	อ้าว, ออ
i	อิ, อี, ไอ	ou	อู, เอ, ออ
ir	เออ, อี		โอ, อะ
ia	เอีย	our	เอา, ออ, เออ
ie	อี, เอีย, ไอ		อ้าว
ier	เอีย	ow	เอา, โอ
ion	เอียน, อัน	oy	ออย
o	โอ, ออ	u	อ, อิว, อู
or	ออ, เออ, อะ		
oa	โอ, ออ, อ้าว	ur	เออ, อะ, อู
oar	ออ	ure	อ้าว, เอียว
oe	โอ, อี	ui	อู, อิว
oi	ออย	y	ไอ

2. การทับศัพท์ (คำ) ปฏิบัติดังนี้

(1) การทับพยางค์ และสระ ให้ถือปฏิบัติตามที่กล่าวมาแล้วในข้อ 1 และ 2

(2) ไม่ใช่วรรณยุกต์ใดๆ ทั้งสิ้น การออกเสียงตามวรรณยุกต์อะไรก็ตาม ให้เป็นความเข้าใจของผู้อ่าน หรือออกเสียงตามภาษาเดิม หรือออกเสียงแบบไทยๆ ก็ได้ เช่น ฟุตบอล แทกซี ออฟฟิศ ดอกเตอร์ ฯลฯ

(3) ถ้าพยางค์ตามเป็นคนละชนิดกับตัวสะกดก็ให้คงไว้ แต่ใส่ไม้ทัณฑฆาตลงที่พยางค์ตามนั้นเพื่อบังคับไม่ให้ออกเสียง เช่น

ศัพท์	ทับศัพท์
carbondioxide	คาร์บอนไดออกไซด์
Switzerland	สวิตเซอร์แลนด์

(4) ถ้าพยางค์ตามเป็นชนิดเดียวกับตัวสะกดก็ให้ตัดออกดังนี้

ศัพท์	ทับศัพท์
handball	แฮนด์บอล
football	ฟุตบอล
Swiss	สวิส
แต่ cell	ทับศัพท์ว่า "เซลล์"

(5) ถ้ามีพยางค์นำหน้าตัวสะกดก็ให้คงไว้ แต่ใส่ไม้ทัณฑฆาตเพื่อไม่ให้ออกเสียงเช่น

ศัพท์	ทับศัพท์
film	ฟิล์ม
chalk	ชอล์ก